

βατα δύο καματερά. Ταῦτα πάντα κ(αὶ) τὴν εὐχή ντως. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν
προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—

75 [Ἡλιαν(ος). τζανετις. μαρτιρω. ὡς ἀνωθεν:—

[Ἰωα]νις αρονίς· μάρτιρό· ὦ ἀνωθεν —

Σ ἐφανος ἱερέυς ἀρόνις εγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ως ἀνωθεν κ(αὶ) οπισθεν

185 (φ. 86r-86v [93])

Προικοσύμφωνο Ἰωάννη
τοῦ Μανόλη παπα-(;) καὶ Παρασκευῆς
Πέτρου Γρατσία (τοῦ ποτὲ παπα-Σταμάτη)

1761, Φεβρουαρίου 9(;)

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Λιανοῦ Τζαννετῆ καὶ Γιάννη παπα-Στεφανῆ
Ἀρώνη (ὁ μετέπειτα γραφέας) ὁ Μανόλης παπα-(;) παντρεύει τὸ γιό του Ἰωάννη
μὲ τὴν Παρασκευὴ τοῦ Πέτρου παπα-Σταμάτη. Καὶ τοὺς δίνουν χωράφια, ἀμπέ-
λια, ζῶα καὶ διάφορα εἶδη οἰκοσκευῆς.

¹ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμεῖς — 1761 — Φεβρουαρίου 9 (;)

Τὴν σημερὰ φαίνονται ἐμπροσθεν ὁ κύρ Μανόλης π(α)πα- (— — —)

μὲ τὴν συμβία ντου κερά Μαρία ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγγόρου [ὁ κύρ]

Πέτρος Γρατζί(ας) ποτὲ π(α)πα-Σταμάτη κ(αὶ) ἔρχονται εἰς λόγον ὑπα-
δρίας κ(αὶ) συμφωνί[— —]

5 μου ἔχοντας ὁ ἄνωθεν κύρ Μανόλης υἱὸν ὀνόματι Ἰωάννη ἔχοντας κ(αὶ)
[ὁ Πέτρος]

θυγάτηρ ὀνόματι Παρασκευὴ κ(αὶ) ζητεῖ ὁ ἄνωθεν Ἰωάννης τὴν αὐτὴν Πα-
ρασκευὴ

γυναῖκα ντου νόμιμον κ(αὶ) εὐλογητικὴν, ὡς καθὼς ὀρίζει ἡ Ἀγία τοῦ
Χρ(ιστ)οῦ ἐκκλη[σία]

καθὼς διακελεύου οἱ θεῖοι κ(αὶ) ἱεροὶ νόμοι τῶν θεοφόρων π(ατέ)ρων εἰς
πρῶ[τον]

γάμον κ(αὶ) τὰ ἐξῆς: Κ(αὶ) πρῶτον δίνουν οἱ γονεοὶ τῶν παιδιῶ ντως τὴν
εὐχὴν τοῦ Χ(ριστ)οῦ [κ(αὶ) τῆς Π—]

10 ἀναγίας κ(αὶ) τῶν γονέω ντως κ(αὶ) τὴν ἐδική ντως. Κ(αὶ) πρῶτον τάξει
κ(αὶ) δί(νει) ὁ κύρ Πέτρος τῆς

<τῆς> ἄνωθεν Παρασκευῆς τὰ ἀμπέλια ποὺ ἔχει ἀγορὲς στὴν Χιλιδόνα
[— — —]

ον λεγόμενα τὸ ἓνα τῶν Πουσουνάκηδω κ(αὶ) τοῦ Νικολοῦ λεγόμε[ενο]

- ἀπὸ κάθε τρία τὸ ἓνα ἐδικό ντης. Ἔτερο ἐκεῖ ἀγριάμπελο
 ἀγορὰ ἀ τὴν Σοφία π(α)πα-Δημήτρη Ψαρρᾶ κ(αὶ) αὐτὸ ὡς τὰ ἄνωθεν,
 15 περγάρδι πὺν ἔχει ἐκεῖ συκογυράκι κ(αὶ) αὐτὸ ὡς τὰ ἄνωθεν ἀ[πὸ κάθε]
 τρία, τὸ ἀμπέλι πὺν ἔχουν στὸ Μαρμαροκοπιὸ τὸ μισὸ ἐδικό ντης, τὸ
 ἀμπέλι στ' Ἀπεράδου στῶ Φρανκουλάδῳ ἐδικό ντης κ(αὶ) τὸ τετάρ[τι πὺν ἔ-]
 χουν ἐκεῖ ἀπόξω χωράφι κ(αὶ) αὐτὸ ἐδικό ντης – τὰ χωράφια π[οὺ κάνει]
 ὁ μαστρ-Ἀποστολῆς παντοτινὰ λεγόμενα στὸ Ξεδάσωμα τὸ συ[κογυρά-]
 20 κι στοὺς Λάκκους, τὸ χωράφι κάνει το κ(αὶ) αὐτὸ ὁ Μαστρ-Ἀποστολῆς,
 γῆς-δέδρα, ἐδι[κό ντης],
 τοῦ Μπαστάρδου τὴν Ποταμίδα πὺν ἔχουν μὲ τὸν Δημήτρη τοῦ Σακελλά-
 ρίου ἢ πά[ρτη μας],
 γῆς-δέδρα, ἐδικό ντης, ἕτερο χωράφι ἐκεῖ λεγόμενο στὰ Χερουλάκια,
 ἔχουν το [καὶ αὐτὸ μὲ]
 τὸ Σακελλάριο τοῦ Ἀπεράδου κ(αὶ) αὐτὸ ἢ πάρτη ντου, γῆς-δέδρα, ἐδικό
 ντης. [στὸν]
 Κλειδὸ στὸ Ξερακρώτηρο τὸ χωράφι νὰ τὸ ἔχουν μαζὶ πάντοτε – στὸν
 25 Μπινελάδα [πὺν]
 εἶναι πλησίον τοῦ Μιχάλη Ἀεματίου νὰ τὸ ἔχουν μαζὶ – στοῦ Μανὸν τὸ
 περβόλι πλησίον
 Μιχέλη κ(αὶ) Ἰωάννη Κάπρου νὰ τὸ ἔχουν μαζὶ, στὶς Κοπρὲς τὸ χωράφι
 πλησίον [στὸν]
 Κάπρου νὰ τὸ ἔχουν μαζὶ, στὸ Βώλακα στὸ περβόλι τὴν πάρτη ντως νὰ τὸ
 ἔχ[ουν μαζὶ, στὸν]
 Πάνερμο στοῦ Μουλαρᾶ τὸ Λανκάδι τὸ χωράφι κ(αὶ) στὸ Ξὺ τὸ χωράφι
 πὺν ἔχ[ουν μὲ τὸ]
 Μανόλη Στεφάνου νὰ τὰ ἔχουν μαζὶ – τῶν Γραμμάτων τὸ περβόλι, γῆς-
 δέδ[ρα, ἀ-]
 30 πὸ κάθε τρία τὸ ἓνα ἐδικό ντης. Τὴν ἀγελάδα πὺν ἔχουν μὲ τὸν Νικόλα
 Μπιακῇ [τὴν πάρ-]
 τη ντου ἐδική ντης – ἓνα χαρανὶ τῆς λάτρας κ(αὶ) ἓνα τηγάνι κ(αὶ) μίαν
 κασέλα [κ(αὶ) φο-]
 ρεσὲς γυναῖκες ὅσα ἔχουν κ(αὶ) κρεβατοστρώσια ὅσα ἔχουν ἐδικά ντης —
 Πιδάρια τρία, σκάφη κ(αὶ) πινακωτὴ κ(αὶ) ἄλλη κάθε μασαρία τῆς νοι-
 κοκυρᾶς —
 κατὰ τὴν τάξιν. Ταῦτα κ(αὶ) τὴν εὐχή ντου. Κ(αὶ) στὸν Πέτρινο Σταυρὸ τὸ
 περβόλι π[οὺ]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 35 ἔχουν μὲ τὸν Μανόλη Τζουάννη ἢ πάρτη ντου ἐδικό ντης. Ἀρχὴ κ(αὶ) τοῦ
ἀ[δρός].
Τάξει κ(αὶ) δίδει ὁ ἄνωθεν κύρ Μανόλης <ὁ ἄνωθεν> μὲ τὴν συμβία ν{του}
τὴν Μα[ρία]
τοῦ υἱοῦ ντως τοῦ Ἰωάννη τὴν εὐχὴ ντως κ(αὶ) τὴν ἐορτὴ τῷ Βαῖῳ νὰ τὴν
[έορ–]
τάξη στὴν Παναγία μας – τὸ ἀμπέλι τοῦ Ἀργυροῦ ἢ πάρτη ντως ἐδικό
ν{του} ἀ]
τὴν σήμερο. Τὸ συκογυράκι ποὺ ἔχουν στὸ σπίτι ν{τως} ἀπανωδιὸ
λεγ[όμενο]
- 40 [– – –] Ἀμυγδαλιὲς ἐδικό ντου ἀ τὴν σήμερο κ(αὶ) ἕτερο ἐκεῖ πε[– – –]
[– – – –]κί τι νὰ τὸ ἔχουν μαζί, γῆς-δέδρα, πάντοτες.

φ. 86ν

[Τὸ περ]βόλι στοῦ Περάκη ἐδικό ντου ἀ τὴν σήμερο – στὸν Πέτρι[νο]
Σταῖ–

[τὸ] περβόλι ἢ πάρτη ντου ἐδικό ντου – τὸ χωράφι ποὺ ἔχουν στὴν Φ–
[υλὰ] γῆς-δέδρα, νὰ τὸ ἔχουν μαζί – στὴν Ἀργιοβέρσα χωράφιλε–

- 45 [γόμεν]ο Καφαλιὰ ἢ πάρτη ντως ἐδικό ντου – στὸ Πιρνάρι τὸ περβόλι
[ἢ πάρτη] ντως ἐδικό ντου, τὸ καυκάρι ἀπὸ Δίστομο πλησίον τοῦ περβο–
[λιοῦ τοῦ] ποτὲ π(α)πα-Νικόλα Πολίτη – στὰ Διχαλιάσματα τὰ χωρά-
φια ποὺ
[ἔχουν] μὲ τὸ Βασίλη Κρασσᾶ ἢ πάρτη ντου ἐδικά ντου – τὰ χωράφια
[ποὺ] ἔχουν μὲ τὸν ἀδελφό ντου στὸ Ζᾶ τοῦ Καλαντοῦ τὴν πάρτη ντου
50 νὰ τὰ ἔχουν μαζί, τὸ χωράφι ποὺ ἔχει στὴν Ἀνεβάλουσα πλησί–
[ον τοῦ] Καλαντοῦ κ(αὶ) π(α)πα-Κωσταντῇ νὰ τὸ ἔχουν μαζί – τὰ χωρά-
φια

[ποὺ] ἔχουν στὴ Ζημιὰ λεγόμενα τοῦ Γιαλοῦ τὰ ἐμισὰ ἐδικά ντου,
[τὸ] χωράφι ποὺ ἔχει στοῦ Σκυλοφᾶ, γῆς-δέδρα, τὴν πάρτη ντου
[ἐδ]ικό ντου ἀ τὴν σήμερο. Τὸ παλαιόσπιτο ποὺ ἔχουν εἰς στὰ σπίτια ν–

- 55 [τω]ς κοντὰ ἐδικό ντου κ(αὶ) νὰ τοῦ βοηθοῦν νὰ τὸ φτιάση – κ(αὶ) τὸ
φουρ–

[να]ριό ντως ἐκεῖ ἐδικό ντου μὰ νὰ κάθωνται οἱ γονέοι ἕως ποὺ ζοῦν
[κ(αὶ) ἀ]ποβιώνοντάς στως ἐδικό ντου. Κ(αὶ) ἓνα τετάρτι δαμαλίδα κ(αὶ)
πέν–

[τε] ζῶα ἐδικά ντου μὲ τοῦτο: νὰ τρῶνε οἱ γονέοι ἀ τὸ διάφορ–

[ό] τως τὸ ἐμισὸ ἕως ποὺ ζοῦν. Ταῦτα κ(αὶ) τὴν εὐχή ντως κ(αὶ) διὰ μαρ-
τυρί—

60 [ας] τῶν κάτωθεν:—

= Χαλιαν(ος)· τζανετις· μαρτηρω· ὡς ἄνωθεν —

γιανις· Χαζ εφανί· αρονι· μαρτιρό ως ανοθεν:—

Σ εφανος ιερεύς ἀρόνις εγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ως ανοθεν:—

186 (φ. 89v)

Δωρεὰ ἐν ζωῇ ἀμπελιοῦ (ἀνταποδοτική)

1760, Ὀκτωβρίου 23

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρόνη, Στεφάνου Τζαννετῆ καὶ
Σταμάτη Γρατσία ὁ Πέρος τοῦ ποτὲ Ἰωάννου Σταμάτη Βασιλάκη χαρίζει στὴν
ἀνεψιά του Ἀντωνίνα τὸ ἀμπέλι ποὺ ἔχει στὸ Τουμπὶ στὸ Ἀτσιμαούρι γιὰ τὶς χά-
ρες καὶ τὶς εὐεργεσίες ποὺ τῆς ὀφείλει.

1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ πατρός — 1760 — Ὀκτωβρίω — 23—

= Τὴν σήμερον ἐφανίσθη ἔμπροσθέν μου καὶ τῶν ἀξιολύσιμων μαρτύρων
ὁ καὶ

Πέρος ποτὲ Ἰωάννου Σταμάτη Βασιλάκη λέγοντας πὼς ἔχει κ(αὶ) τοῦ
εὐρίσκει(ται)

ἀπὸ γονικό ντου ἓνα κομμάτι ἀμπέλι στὸ ποδέσιον τοῦ Ἀτζιμαουρίου λε-
γόμενο

5 Τουμπὶ πλησίον τοῦ Ἰωάννου Στεφάνου Μιζάκη καὶ θέλει δεληματικός ὁ
ἄνωθεν κύρ

Πέρος κ(αὶ) χαρίζει τὸ αὐτὸ ἀμπέλι τ(ῆ)ς ἀνεψιάς στου τῆς Ἀντωνίνας,
διὰ χά—

ρες κ(αὶ) εὐεργεσίες ποὺ ἐγνώρισεν ἀπὸ λόγου της κ(αὶ) ἔχει τὴν ὡς γνή-
σιόν του τέ—

κνον, νὰ τὸ ἔχη ἀπὸ τὴν σήμερον, νὰ τὸ ἐξουσιάζη, νὰ τὸ πράξη ὡς θέ-
λει κ(αὶ) βού—

λεται ὡς πράγμα ἐδικό ντης μὴν ἡμπορώντας τινὰς ἢ ἐδικὸς ἢ ξένος

10 ἢ κληρονόμος αὐτοῦ νὰ ἐνοχλήσῃ ἢ νὰ πειράξῃ τὴν ἄνωθεν Ἀντωνίνα
ἢ καὶ τοὺς κληρονόμους της, ὡς ἄνωθεν λέμεν, ἀλλὰ νὰ τὸ ἔχουν αἰω-
νίως

κ(αὶ) κληρονομικῶς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Κ(αὶ) ἂν ἤθελε βρεθῇ τινὰς νὰ
τὴν ἐνοχλήσῃ ἢ ἐδικὸς ἢ κ(αὶ) κληρονόμος στου, νὰ πληρώνη τῆς κατὰ και—